

Nasrettin Hoca Fıkrası: Şükürler Olsun

Nasreddin Hoca, her istediği zaman Timurlenk'in huzuruna çıkabiliyordu. Bir sabah kendisini ziyarete karar verdi.

Bir sepet dolusu ayva alarak yola çıktı. Yolda bir arkadaşına rastladı. Timurlenk'e ayva götürmekte olduğunu öğrenen arkadaşı Hocaya:

-Bana kalırsa sen ona ayva değil de incir götür, Timurlenk inciri çok severmiş, dedi. Nasreddin Hoca, bu tavsiyeye uydu. Ayvaların yerine sepetini incirle doldurup Timurlenk'e götürdü.

Timurlenk o sabah biraz keyifsizdi. Nasreddin Hoca'ya yüz vermedi.

Sepetten aldığı incirleri de birer birer Hoca'nın suratına atmaya başladı.

Nasreddin Hoca suratına olgun incirleri birer birer yerken, yüksek sesle durmadan Allah'a şükreliyordu.

Timurlenk merakla:

– Suratına incirleri yerken, ne diye şükreder durursun? diye sordu. Nasreddin

Hoca gülerek cevap verdi:

-Ben devletlime ayva getiriyordum. Yolda bir arkadaşımın tavsiyesiyle, ayva yerine şu incirleri getirdim. Ya onu dinlemeyerek devletlime ayvaları getirseydim, yüzüm gözüm ne hale gelirdi? İşte bunu düşünerek Allah'ıma şükreliyorum